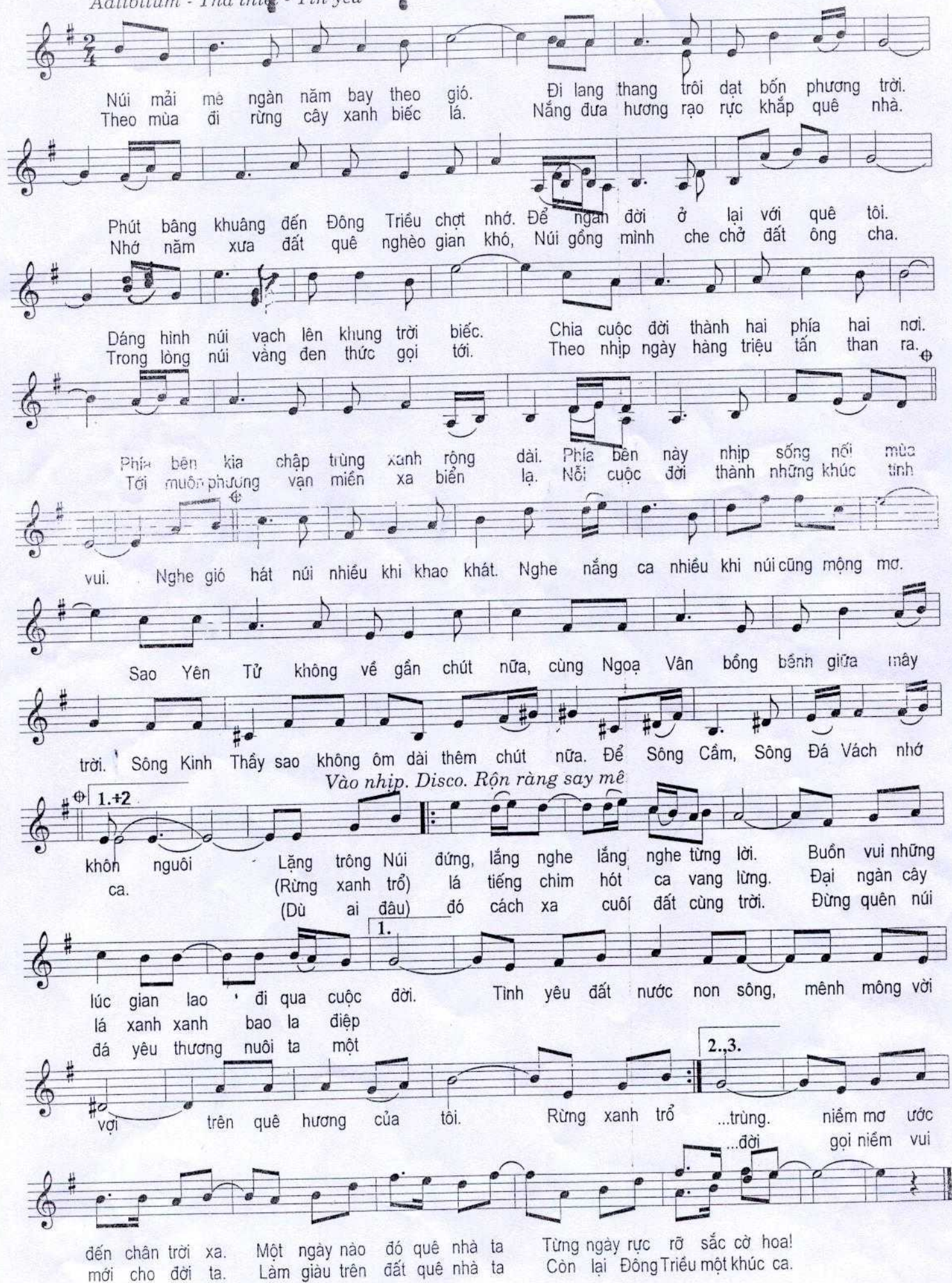

Vòng cung núi quê tôi

Adlibitum - Tha thiết - Tin yêu

Nhạc và lời: TRẦN THANH TÙNG

Núi mãi mẽ ngàn năm bay theo gió. Đi lang thang trời dạt bốn phương trời.
Theo mùa đi rừng cây xanh biếc lá. Nắng đưa hương rạo rực khắp quê nhà.

Phút băng khuâng đến Đông Triều chợt nhớ. Để ngàn đời ở lại với quê tôi.
Nhớ năm xưa đất quê nghèo gian khó, Núi gồng mình che chở đất ông cha.

Dáng hình núi vạch lên khung trời biếc. Chia cuộc đời thành hai phía hai nơi.
Trong lòng núi vàng đen thức gọi tới. Theo nhịp ngày hàng triệu tấn than ra.

Phía bên kia chập trùng xanh rộng dài. Phía bên này nhịp sống nổi mùa
Tôi muốn phụng vạm miến xa biển lạ. Nổi cuộc đời thành những khúc tình

vui. Nghe gió hát núi nhiều khi khao khát. Nghe nắng ca nhiều khi núi cũng mộng mơ.

Sao Yên Tử không về gần chút nữa, cùng Ngọa Vân bỗng bệnh giữa mây
trời. Sông Kinh Thầy sao không ôm dài thêm chút nữa. Để Sông Cẩm, Sông Đá Vách nhớ
Vào nhịp. Disco. Rộn ràng say mê

khôn người Lặng trông Núi đứng, lắng nghe lắng nghe từng lời. Buồn vui những
ca. (Rừng xanh trở) lá tiếng chim hót ca vang lừng. Đại ngàn cây
(Dù ai đâu) đó cách xa cuối đất cùng trời. Đừng quên núi

lúc gian lao đi qua cuộc đời. Tình yêu đất nước non sông, mệnh mông vời
lá xanh xanh bao la điệp
đá yêu thương nuôi ta một

vội trên quê hương của tôi. Rừng xanh trở ...trùng. niềm mơ ước
...đời gọi niềm vui

đến chân trời xa. Một ngày nào đó quê nhà ta Từng ngày rực rỡ sắc cờ hoa!
mới cho đời ta. Làm giàu trên đất quê nhà ta Còn lại Đông Triều một khúc ca.